

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**

**ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА
НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА**

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
24 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ**

ХАРКІВ – 2015

підготовки соціального педагога до роботи з морального виховання учнів є актуальною для сучасної шкільної практики.

Аналізуючи програми навчальних соціально-педагогічних дисциплін, було виокремлено предмети, у рамках яких майбутні соціальні педагоги опановують знаннями та вміннями щодо морального виховання. Так, найбільше аспектів щодо морального виховання розглядається на заняттях з дисциплін «Соціальна педагогіка», «Етнопедагогіка», «Теоретико-методологічні основи». У ході проведення лекційних та семінарських занять деякі аспекти морального виховання висвітлюються у таких питаннях, як: зміст і завдання різних видів виховання (морально-духовного, розумового, трудового, виховний ідеал українського народу та ін.), особливості соціально-педагогічної діяльності в школі, соціальний педагог як особливий тип вихователя, толерантність у роботі соціального педагога, соціалізація особистості, соціальне виховання тощо.

У результаті вивчення програм навчальних соціально-педагогічних дисциплін нами було розроблено комплекс занять щодо підвищення рівня підготовленості майбутніх соціальних педагогів до морального виховання молодших школярів, який складається з лекцій «Соціально-психологічні особливості молодшого шкільного віку» і «Форми і методи морального виховання», семінарського заняття «Категорії морального виховання» та пропозицій щодо розробки індивідуальних навчально-дослідних завдань з проблеми морального виховання молодших школярів.

ФЕСЕНКО Л.О.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО РОБОТИ З БАТЬКАМИ ВІЛ-ІНФІКОВАНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ У СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

За останні роки епідемія ВІЛ/СНІД набула масштабу для всього людства, суттєво впливаючи на різні аспекти розвитку держав. За своєю негативною дією на соціальні, економічні та демографічні аспекти розвитку суспільства вона не має собі рівних. Аналіз наукової літератури з проблеми дослідження дозволяє отримати певну статистичну інформацію. Так, у авторефераті О.В. Юрченко, зазначається: «За даними Українського центру профілактики і боротьби зі СНІДом МОЗ України (2008), починаючи з 1987 року по 2007 рік включно серед громадян України зареєстровано 122,3 тис. нових випадків ВІЛ-інфекції, однак на початок 2008 р. в закладах охорони здоров'я офіційно зареєстровано лише 81,7 тис. ВІЛ-інфікованих осіб (66,8% від загальної кількості, що свідчить про недостатній рівень охоплення послугами). Зареєстровано 7036 дітей до 17 років, з яких 1624 (23,08%) мають встановлений діагноз. СНІД діагностовано у 8944 осіб, з них – 685 діти до 14 років. Більшість випадків ВІЛ-інфекції спостерігається у осіб віком 25-49 років. За цей період від СНІДу померло 12490 осіб, в тому числі 241 дитина, близько половини померлих віком 25-34 роки» [1].

Сьогодні вітчизняними дослідниками (О.М. Балакірева, Н.Г. Гойда, А.М. Щербинська та ін.) констатується стрімке зростання кількості ВІЛ-інфікованих дітей, поширеності ВІЛ-інфекції серед підлітків і молоді. ВІЛ-інфікування – це не тільки медична, а й соціальна проблема. У світі немає жодної країни, де б медичні працівники самостійно впоралися з епідемією ВІЛ/СНІДу. У зв'язку з цим гостро постає питання професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів до роботи з цією категорією клієнтів, що зумовлює набуття специфічних знань (медичних, юридичних, соціально-педагогічних) та практичних навичок (діагностування, консультування, супроводження тощо).

Актуальне завдання, яке можуть перед собою ставити органи охорони здоров'я країни, області, міста, селища, – це зниження темпів росту епідемії ВІЛ-інфікування. Тому, вкрай важливим є здійснення профілактики ВІЛ/СНІДу соціальними педагогами та соціальними працівниками закладів освіти та різноманітних соціальних служб. Соціально-педагогічна профілактика ВІЛ-інфікування, окрім програм та заходів медико-соціальної спрямованості, передбачає ряд завдань, що знаходяться у межах соціально-педагогічної профілактики ВІЛ, зокрема: формуванні прихильності до вживання антиретровірусної терапії; мотивування до зміни способу життя, ризикованої поведінки та супроводження цього процесу, оскільки зрозуміло, що з отриманням ВІЛ-позитивного статусу людина автоматично не змінює своєї моделі поведінки. Робота соціального педагога з цією категорією клієнтів може охоплювати декілька аспектів: 1) професійної соціально-педагогічної допомоги потребують батьки ВІЛ-інфікованих неповнолітніх, бо, окрім прийняття свого діагнозу, на них лягає відповідальність за інфікування дитини, збереження її життя та здоров'я в умовах встановленого діагнозу; 2) проблема батьків ВІЛ-інфікованих неповнолітніх, які відмовляються від допомоги лікарів і не дають дітям необхідні для ЛЖВ (Люди які Живуть з ВІЛ/СНІД) ліки. Юридичних важелів тиску на таких батьків майже немає.

Отже, в умовах сьогодення кваліфіковані, вузько спрямовані спеціалісти соціальної сфери спільно з медичними працівниками у СНІД-центрах, кабінетах інфекційних захворювань, консультаційних кабінетах можуть впливати на перебіг епідемії ВІЛ, життя та здоров'я батьків та майбутнє ВІЛ-інфікованих дітей.

Література:

1. Юрченко О. В. Наукове обґрунтування системи міжсекторальної протидії розвитку епідемії ВІЛ/СНІД в мегаполісі : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мед. наук : спец. 14.02.03 «Соціальна медицина» / О. В. Юрченко. – К., 2008. – 24 с.